

Zimnici 8 oddelkov — vsak šteje za vsem 40.000 mož — torej 320.000 mož. General Krüdener je od ondot krenol proti zapadu in 14. 15 in 16. julija napadal močno Nikopolje; po krvavi borbi je vdril v mesto in zgodaj 16. julija se je Turk udal. Rusi so vjeli 2 paši in 6000 Turkov, 40 kanonov, 2 monitorja in mnogo streliva; k lepi zmagi sta tudi 2 rumunska regimenta z 3 baterijami pomagala. Trije vojni oddelki so pa od Zimnice marširali proti izhodu in so prodrli čez Jantro, čez Lom, pri Vetovi pretrgali železnico Ruščuk-Varnovsko ter trdnjavo Ruščuk obkolili. General Radecki in jegov oddelek pa je urno prodiral naprej proti Balkan gori, 7. julija zasedel Trnovo, 9. jul. Gabrovo in 13. julija v jutro ob 6. uri je podgeneral Gurko prvi prekorlačil slovito Balkangoro z 18 bataljoni ter naglo v lepe južne kraje lomastil naprej in še le pri Kandikioju razpršil prvih 300 Turkov ter 15. jul. vzel železniško postajo: Jeni-Sagra, 30 ur pred Drinopoljem, drugim glavnim mestom Turčije. Za temi prvimi Rusi draplje sedaj 55.000 mož čez Balkan-goro, katere Turki čisto nič niso branili. Kerim-paša teči z 120.000 Turki nekde med Šumlo in Razgradom. Rusi so mu torej že deloma za hrbtom in na straneh! Ali bo se z Rusi poskusil v resni bitki ali bo se zaprl v trdnjave, ali se umaknil nazaj, to se mora v kratkem pokazati. V Albaniji so Turki le v Spušu, Podgorici in Skadarju pustili nekaj vojakov in mnogo ranjencev, vse drugo ženejo naglo proti Balkanu in v Carigrad. Črnogorci bodo tedaj udarili v turške dežele. Pero-Pejović je zadnje Turke, ki so od črnogorske meje marširali v Niš, na reki Tari došel, zgrabil, potolkel in brž 6 turških vasi črnogorskemu knezu podvrigel. Despotovič je v Bosniji z 3000 vstaši 4 turške vasi požgal in vso živino odgnal. V Aziji stoji general Melikov z 40.000 moži v Zajskem taboru in pričakuje čez Hvalinsko morje 20.000 mož pomoči in hoče potem Muktar-pašo zopet zgrabiti, ki je sedaj v Karsu. General Terguzakov je 5. julija na rusko zemljo 3000 bežečih rodbin spravil, potem pa 8. julija naglo udaril na Kurde, ki so rusko posadko v Bajasidu 23 dni napadali, jih razpršil in posadko rešil. Rešeni Rusi so bili sila izstradani in boleni namreč 4 generali, 26 oficirjev in 1587 vojakov. Bajasid je ves razdjan in zasmrajen po mrličih, kojih nihče ne pokoplje. Rusi so šli čez mejo nazaj. V Kavkazu so vstali zoper Ruse prvič Abhazi, potem Osogeti, Čečenci Četmanci in Lezginjani. Proti jim zbirajo Rusi silno vojsko v Staropolju. Fazli-paša je od generala Alhozova bil tepen pri reki Ghirlandi.

Za poduk in kratek čas.

Črtice iz slovanskega bojišča v Aziji in Evropi.

VI. Veliki knez Nikolaj je svojemu bratu, uskemu carju, poslal prezanimivo ker natančno

in zanesljivo poročilo o napredovanju velike ruske vojne v Rumuniji od začetka vojske do prehoda čez Donavo. Slavni vojskovodja pravi: „24. aprila je ruska vojna začela prodirati v Rumunijo proti Donavi. Prve čete so morale naglo po železnici v Galac, Barboš in Brajlo, da so pred Turki zasele tamošnje važne železniške mostove, kar se je vse srečno izvršilo. Ostale trupe so se peš valile naprej čez Jaš, Fokšani, Rimnik, Buzev v Bukurešt, Giurgevo; potem v Jura-Jalomico nasproti Hirsovi, v Kalaraš nasproti Silistriji, in v Oltenico nasproti Tuturkanu. Vojna sprava, težka artilerija, pontoni, mali parobrodi, barke z torpedi, strelivo in živež se je po železnici odvažalo, toda nenavadno počasno; rumunska železnica je veliko bolj slaba ter mudno vozi bolj kakor smo se bili že poprej bali. Hudi nalivi, velike povodnje so tudi močno ovirale brzo napredovanje. Vkljub temu so se vojaki, kateri so peš marširali, le za 2 ali 3 dni zakasnili, med tem, ko je dotična vojna sprava še le 2—3 tedne poznej za njimi po železnici došla. Vkljub tem zaprekam so vojni oddelki proti koncu maja vsi na odkazanih jim mestih stali pripravljeni za prelaz čez Donavo in je bil 6. juni za to nevarno početje že določen. Vendar to ni bilo mogoče. Donava je strašno narastla in daleč vse pobrežje globoko poplavila in je potem le počasno odtekala; več časa je stala po 15 čevljev nad navadno višino vode. Treba je tedaj bilo z prelazem počakati. Med tem so se pridno delale konečne priprave. Štirje oddelki železnih pontonov so se po železnici prepeljali do Slatine in do Banjaša blizu Giurgeva; od Slatine so se po reki Aluti splavili blizu Donave pri Nikopolju, od Banjaša pa z konji zavlekli blizu Zimnice nasproti Sistovu. Jednako smo tudi parobrode in barke z torpedi spravljali deloma po Aluti, deloma na vozeh na odmenjeno jim mesto. Za prelaz sem odbral dve mesti, eno pri Brajli, drugo pod Nikopoljem. V Galacu in v Slatini so pionirji marljivo tesali in delali barke, ladije in pripravljali lesovino za mostove. Ob enem smo Donavo turškim monitorjem z torpedi zaprli, najprvije od Reni-ja do Hirsove. Tako je prešla polovica junija in Donava še vedno ni hotla znatno odtekati. Vendar dalje čakati tudi ni kazalo in tako sem prisiljen zapovedal generalu Cimermannu, naj skuša pri Brajli, od koder je lesen most že bil potegnut čez Donavo v Glečit, reko prekorlačiti naj velja kaj velja. Donava je bila res močno napeta, tudi most in vas Glečit je bila poplavila. Vkljub tem oviram je general Cimerman v noči od 22.—23. junija majora Šukova z 3000 Rusi na barkah in ladjicah srečno spravil na turško stran. Rusi so Turke zgrabili in v beg zapodili in v kratkih dnevih zaseli celo Dobrudžo do Trajanovega nasipa in prve turške železnice. Rusov je malo bilo usmrtnjenih ali ranjenih. Veliko težavniši je pa bil prehod na srednji Donavi. Tukaj so se urno vozili gor in dol turški monitorji; turški vojaki

so stražili noč in dan ter za vsakim človekom streljali, kateri se je Donavi približal. Vendar naposled so se stražanja močno naveličali in so postali menje opazni, kar nam je prehod mnogo polajšalo. Do 25. junija je bilo 5 oddelkov ruske vojne t. j. 150.000 mož zbranih v kotu med Giurdževom do Turna-Magurela in Donavo, toda od vode kake 2 uri proč. Tudi je kapitan Novikov do te dobé v Donavo spustil 12 parobrodičev z torpedi in 2 večja parobroda ter z pomočjo prvih pri Parapapi Donavo z torpedi tako zaprl, da si noben turških monitorjev iz Ruščuka dalje ni upal naprej. Jednako se mu je posrečilo Donavo pregraditi z torpedi nekoliko niže od Nikopolja, velika reka je bila tako kakih 8 ur daleč varna pred turškimi monitorji. To se je dovršilo 24. junija. Isti čas sem se jaz, samo od enega adjutanta in od generala Nepokošičkega spremljan, podal Donave ogledovat; nihče ni vedel, kam sem odjahal. Pri ogledovanju sem se prepričal, da reko prestopiti najbolj kaže pri Zimnici ter sem edino le generalu Radeckiju naročil, da mora v noči od 26.—27. junija pri Zimnici mahnoti črez Donavo. Ob enem sem po telegrafu ukazal, da se ima od 24. junija naprej Ruščuk in od 27. junija Nikopolje bombardirati, da bodo Turki bolj zmoteni. Bombardiranje se je res z strašnim uspehom takoj pričelo. Obe mesti ste pogoreli in mnogo turških baterij je bilo razbitih. Med tem je general Radecki v noči ob dveh poslal najprvje 60 kozakov z majorom Jolšinom v čolnicah črez Donavo; ta se je srečno prijel turške zemlje; kmalu je pritisnolo za njim 3000 vojakov z 12 kanoni ter so Turke, kateri so se med tem vzbudili, hlabro napali z bajonetom in vrgli nazaj. Pri tretjem prevodu sta se tudi generala Dragomirov in Rihter z mojim sinom Nikolajem vred prepeljala. Od sedaj sta 2 parobroda 500 pontonov, bark in flosov urno vlačila polne tje in prazne nazaj. Med tem pa je mnogo turških bataljonov od vseh strani privrelo na bojišče, a bilo je že prepozno. Naših je bilo preveč v Bolgarskem. Pri prelazu je od naših vojakov smrt storilo 9 oficirjev in 291 vojakov, ranjenih je bilo 22 oficirjev in 446 vojakov. Muogi so imeli po več ran, kar jasno popričuje, kako srdito da so se Turki branili, zvečinom skoro sami priletni ljudje, in kako junaško so naši napadali. Ob dveh popoldne so Turki odbežali in naši so vdrli v Sistrov, kjer so bili od Bolgarov z neizmernim veseljem sprejeti. Veliko srečo smo imeli v noči 27., 28. in 29. junija, ko smo iz vode Alute v Donavo mimo turške trdnjave Nikopolja smuknili z 180 pontoni in 42 flosi tako, da so Turki vselej prepozno imenitno splavljanje zapazili. Z temi pontoni smo brzo napravili pri Zimnici most črez Donavo. Tako je bilo težavno delo prekoračenja Donave srečno dognano. Do dnešnjega dne 30. junija sem 4 oddelke, t. j. 120.000 mož spravil v Bolgarijo.“

Smešničar 29. Mestjan vpraša tovariša v kavarni: zakaj pa se v našem mestu možki tako redko ženijo? Tovariš mu odgovori: Temu so sedanje mestne gospe in gospice krive. Kajti o njih velja sedaj to, kar v sv. pismu o lilijah beremo: so kakor lilije na polju, ne šivljejo, ne predejo in vendar niti Salomon ni bil v svoji krasoti tako oblečen, kakor ena izmed teh.

Razne stvari.

(Štajerske ali koroške mescesnovine) ali religiozine 400—1100 kub. metrov kupi arsenalsko poveljništvo v Poli. Pismene ponudbe se lahko pošljejo do 6. sept. t. l. na: k. k. See-Arsenals-Commando in Pola.

(Edenajst šolskih služeb izpraznjenih) in sedaj razpisanih je v 3 okrajih namreč; v marnberskem slov. graškem in šoštanjskem.

(Dr. Fr. Simonič) naš rojak v Gradcu je imenovan amanuensis na vseučilišni knjižnici na Dunaju. Isto službo je imel nekdanj slavni Kopitar.

(Novo pokopališče za Maribor) se bo priredilo na zemljiščih kupljenih v Pobrežju, 14 oralov za 5350 fl. Maribor ima že dolga za 360.000 fl. znamenje, da mu pravi liberalci gospodarijo.

Dražbe III. 21. julija: Matija Lupša 350 fl. pri sv. Lenartu; 24. jul. Matija Sontič 3910 fl. v Stranica; 25. jul. Martin Golob v Statenbergu, Marija Grošek v Breznici, Jakob Polajžar v Statenbergu 500 fl. Jožef Hrenko v Vrbjem 3525 fl.; 27. jul. Juri Arlič v Šusemu; 28. jul. Vid Marinič na Cvenu 6268 fl. Andraš Vinkovič 4745 v Ljutomeru, Tomaž Kurnik na Drvanji 11.510 fl. Matej Špragar 300 fl. v Konjicah.

Loterijsne številke:

V Trstu 14. julija 1877: 26 16 1 46 23.

V Lincu " " 33 11 39 15 31.

Prihodnje srečkanje: 28. julija 1877.

Hram na prodaj.

V Mariboru blizu železniškega kolodvora je majhen, pa mnogo najemščine dajajoč hram z prostornim dvoriščem in precej velikim močno hasnovitim vrtom na prodaj. Selo je prilično vsakovrstnemu podvzetju ali rokodelstvu. Cena je nizka.

Več pové g. Jož. Kadlik, javni agent v Mariboru, Webergass hiš. št. 5.

1—3

Prilичno posestvo na prodaj.

Pet četrtik ure od Maribora blizu farne cerkve v obljudnem kraju se proda hiša z 3 sobami, kuhinjo, kletjo, hlevom, sadunosnikom in vrtom. Posestvica sodi za krčmo, kupčijo ali kakega penzjoniranega gospoda. Več se izvé na mauti v graškem predmestju v Mariboru!